

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Търговище, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Колева

при участието на секретаря Анна Г. Александрова
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Колева Гражданско дело № 20223530101074 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искове:

1. за реално изпълнение на договорно задължение – заплащане на сумата 2937.40 лв., представляваща стойността на транспортна услуга, с правно основание чл.79 ал.1 ЗЗД вр. чл.327 ТЗ;

2. за неустойка по заявка – сумата в размер на 400 лв., с пр. осн. чл.92 ЗЗД;

3. за мораторна лихва върху главниците в размер на 60.26 лв., за периода от изискуемостта на главниците -19.06.2022г. до предявяване на исковата молба-22.08.2022г., с правно основание чл. 294 ал.1 от ТЗ във вр. с чл.86 от ЗЗД.

Ищецът – „ИБТ“ ЕООД-Симитли, твърди в исковата си молба, че в качеството си на превозвач, и ответникът- **„ДАМИКРА“ ЕООД-Търговище**, в качеството си на спедитор, възложител на транспортна услуга, са били в договорни търговскоправни отношения, възникнали по повод осъществяването на договор за превоз, сключен с Договор-заявка за транспорт № 17975/30.05.2022 год. Съгласно последният "Дамикра" ЕООД, в качеството си на спедитор, е възложило на превозвача "ИБТ" ЕООД да извърши международен превоз на товари на дата 30.05.2022 год., съответно от товарен адрес: Кроношпан България ЕООД, Индустриална зона Верила, BG-2121 София, 2129, Равно поле, на товар с тегло 24000 кг., безопасен комплектен товар, който е следвало да бъде превозен до три разтоварни адреса: Адрес на разтоварване 1. - PRAKTIKER. MARINOU ANTYPА STR., тел: *****, 57134, THESSALONIKI, Гърция, Адрес на разтоварване 2. - PRAKTIKER-METAMORFOSI-

ATHEN, TAOIOU 14, GSM: *****, Атина Гърция и Адрес на разтоварване 3 - платформа ММ Аспропиргос 19300, Aspropyrgos Гърция, с дати на разтоварване - 31.05.2022 год. и 01.06.2022год., срещу договорено, съгласно заявка-договор, възнаграждение в размер на 2320 лева.

В изпълнение на възложения превоз, съгласно разписан от двете страни Договор-заявка за транспорт № 17975/30.05.2022 год. и видно от приложените международни товарителници, превозвачът "ИБТ" ЕООД е приел изпълнението на транспортната услуга и е превозил стоката до договорения първи разтоварен адрес на 01.06.2022г. Между страните е разменена кореспонденция, от която е видно, че на 01.06.2022 год. превозвачът "ИБТ" ЕООД е уведомил спедитора за пристигането си на разтоварен адрес на 01.06.2022 год. в 11:30 ч. и за проблем във връзка с разтоварването на стоката на същия адрес, доколкото получателят на стоката е отказал да извърши физическото ѝ разтоварване. Превозвачът е насочен от страна на спедитора към директна връзка с товародателя на стоката - „Кроношпан България“ ЕООД, от където му е отговорено, че камионът следва да отиде на паркинг, докато се разреши казусът с разтоварването на следващия ден. На следващия ден - 02.06.2022 год., превозвачът е насочен от товародателя с копие до спедитора да посети разтоварен адрес, като вече е помолен водачът да извърши сам разтоварването на стоката. В отговор от същата дата, превозвачът подробно и аргументирано е отказал негов служител да извършва разтоварването на стоката, доколкото това противоречи, както на вътрешните правила на превозвача, така и на трудовия договор и длъжностната характеристика на конкретния водач, като допълнително е обърнал внимание, че отказът е продиктуван от желанието му да защити здравето на своя служител и самата стока, доколкото дейността по разтоварване не влиза в задълженията на превозвача дори и съгласно българското законодателство. При това положение, превозвачът "ИБТ" ЕООД е настоял за намирането на друго разрешение за разтоварване на стоката, като е уведомил възложителя, че за всеки ден престой, не по вина на превозвача, се дължи обезщетение на последния, както и в случай на решение - стоката да бъде откарана обратно до първоначалния адрес, от който е била натоварена, също ще следва да му се заплатят разходите за това. След този имейл, от страна на „Дамикра“ ЕООД, са започнали да принуждават превозвача чрез неговия служител-водача на товарната композиция, той сам, физически да разтовари стоката, като са давали различни идеи как водачът само да „избути или нахвърли“ товара, което отново е отказано от страна на "ИБТ" ЕООД. Така на 02.06.2022 год. камионът отново е бил насочен от възложителя към платен и охраняван паркинг до ново изясняване на ситуацията, като от „Дамикра“ ЕООД са дали указания на 03.06.2022 год. камионът отново да посети разтоварния адрес около 14:30 ч. за разтоварване на стоката, което превозвачът е изпълнил, видно от имейл от "ИБТ" ЕООД с информация, че на 03.06.2022 год. в 14:21 ч. камионът вече е бил на адреса. Тъй като на същата дата - 03.06.2022 год., стоката отново не е била разтоварена, нито от страна на получателя ѝ, нито от страна на спедитора-възложител на товара, от „Дамикра“ ЕООД са дали указания на "ИБТ" ЕООД да върне стоката до първоначалния натоварен адрес в Равно поле до 06.06.2022 год., което видно от приложените международни товарителници е изпълнено от превозвача, доколкото на

06.06.2022 год. товарителницата е подпечатана като доказателство за приемане на стоката.

Съгласно чл. 4 от Конвенцията за Договора за международен автомобилен превоз на стоки (позната като „CMR Конвенция“), ратифицирана с Указ № 1143 на Държавния съвет от 29.07.1977 г. - ДВ, бр. 61 от 5.08.1977 г. в сила за България от 18.01.1978 г., договорът за превоз се установява с товарителницата. В конкретния случай, макар облигационните отношения да са възникнали между страните, съгласно правилата на международното и българското право, спедиторът не фигурира в товарителницата, тъй като няма предвидено изрично място за него, където да постави подпис и печат. Поради което доказателство за облигационните отношения между страните по договора за превоз се явява единствено заявката за транспорт, а товарителницата е доказателството за начина на осъществяване на превоза /цитирана съдебна практика в тази връзка/. При това положение, когато договорът за превоз е сключен от спедитор, страни по него са спедиторът, който действа от свое име, и превозвачът, независимо от това, кой е посочен в товарителницата като изпращач.

След сключването на договор между спедитора и превозвача, то тогава е налице договор за превоз на товари, съгласно чл. 367 от ТЗ. Това означава, че между „Дамикра" ЕООД и „ИБТ“ ЕООД е налице договор за превоз на товари и „Дамикра" ЕООД в качеството си на възложител на транспорта, пред превозвача има правата и задълженията на товародател.

Като не е изпълнил основното си задължение да организира превоза, като предварително и изрично договори с избрания от него превозвач физическото извършване на разтоварването, „Дамикра" ЕООД се явява неизправна страна по облигационното отношение с превозвача "ИБТ" ЕООД, който от своя страна е изпълнил в пълен обем, точно и в срок поетото задължение да превози товара по възложения му маршрут, в определения му срок и е претърпял вреди, следствие забавянето на разтоварване на транспортната композиция, не по негова вина, за което му се дължи, освен договореното транспортно възнаграждение и претендираната неустойка, договорена между страните в сключения помежду им заявка-договор и обезщетение за претърпените от него вреди.

С оглед така изпълненото задължение за превоз на стоки и предоставената транспортна услуга, както и предвид 4-дневното забавяне в получаването на стоката и допълнителното възлагане от страна на спедитора стоката да се върне обратно в Република България не по вина на превозвача, ищцовото дружество-превозвач по договора е издало приложените към настоящата искова молба фактура № 0000004645/06.06.2022 год. с основание „Транспортна услуга България-Гърция-България по Заявка № 17975/30.05.2022; Допълнителни разноски - паркинг, такса паркинг, командировки, Автомобил *****“ на стойност 2937,40 лева с включен ДДС, от които 1852,20 лева без включен ДДС за транспортна услуга България-Гърция-България по Заявка № 17975/30.05.2022 г., 145,80 лева без включен ДДС за допълнителните разноски по отиване и връщане до паркинг, 19,55 без включен ДДС - такса за платен паркинг и 430,28 лева - 4 дни командировъчни на водача на транспортната композиция и Фактура № 0000004649/08.06.2022 год. с основание „Неустойка по Заявка № 17975/30.05.2022, Автомобил *****“ на стойност 400 лева,

която е издадена на основание чл. 14.3 от Заявката договор и неустойката изрично е предявена на "Дамикра" ЕООД. И двете фактури подробно описват и индивидуализират основанието за тяхното издаване и са с получател ответното дружество, което макар да ги е получило с писмо с обратна разписка на 13.06.2022 год., до настоящия момент фактурите не са заплатени.

От последиците на сделките за транспорт ответникът "Дамикра" ЕООД обаче се е възползвало, получило е пълно, навременно и точно изпълнение на заявената услуга по транспорт на стоки, а неизпълнението на задължението му да заплати транспортното навло, както и фактът, че не е съумял предварително, както и в продължение на цели 4 дни да организира разтоварването на стоката, се квалифицира като виновно неизпълнение на съществуващо валидно договорно задължение, по смисъла на чл. 79, ал. 1 от ЗЗД. Налице са облигационни отношения между спедитора "Дамикра" ЕООД и превозвачът "ИБТ" ЕООД, обективирани в разписан помежду им договор за превоз, по който превозвачът е изпълнил поетото задължение да транспортира в срок товара, а насрещната страна, макар да е получила в пълен обем заявената услуга, не е заплатила договореното транспортно навло на "ИБТ" ЕООД.

Ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумите, както следва:

-сумата 2937, 40 лв. - главница по Фактура № 0000004645/06.06.2022 год. с основание „Транспортна услуга България-Гърция-България по Заявка № 17975/30.05.2022; Допълнителни разноски - паркинг, такса паркинг, командировки, Автомобил *****" с включен ДДС, от които 1852,20 лева без включен ДДС за транспортна услуга България-Гърция-България по Заявка № 17975/30.05.2022 г., 145,80 лева без включен ДДС за допълнителните разноски по отиване и връщане до паркинг, 19, 55 без включен ДДС - такса за платен паркинг и 430,28 лева - 4 дни командировъчни на водача на транспортната композиция;

-сумата 400 лв. - главница по Фактура № 0000004649/08.06.2022 год. с основание „Неустойка по Заявка № 17975/30.05.2022, Автомобил *****", която е издадена на основание чл. 14.3 от Заявката договор;

-сумата 60.26 лв. - мораторна лихва върху главниците, начислена от деня на изискуемост на главниците - 19.06.2022 год. до датата на предявяване на настоящата искова молба - 22.08.2022г., както и законната лихва върху главницата до окончателното ѝ изплащане, както и разноските в обезпечителното производство по ч. гр. д. № 1732/2022г. по описа на Районен съд - Благоевград, по изп. д. № 1137/2022г. по описа на ЧСИ А. З., рег. № 769 и в настоящото производство.

Редовно призован ищецът в открито заседание се представлява от адв. К. А. от АК-Х., която поддържа исковете така, както са предявени и моли да бъдат уважени, както и да се присъдят разноските по делото.

Ответникът - „ДАМИКРА“ ЕООД-Търговище, редовно уведомен за исквата

молба, подаде в срока и по реда на чл.131 от ГПК писмен отговор, видно от който счита искове за допустими, но неоснователни.

Ответникът признава в писмения отговор, че действително страните се намират в търговски отношения, възникнали по повод на сключен договор за превоз, по силата на който „ИБТ“ ЕООД е превозвач, а „ДАМИКРА“ ЕООД спедитор.

Възраженията на ответника са следните:

Съгласно упоменатия договор - заявка, ищецът е трябвало да осъществи превозна услуга и да достави стоката на първия адрес на 31.05.2022г. а на втория адрес на 01.06.2022г. Видно от предоставената разпечатка от кореспонденцията между страните, а и от твърденията, изнесени в исковата молба, товарният автомобил на „ИБТ“ ЕООД пристига на първия разтоварен адрес на 01.06.2022г.- с цял ден закъснение. Дори само на това основание трябва да се счита, че превозвачът е в неизпълнение на договорното си задължение и не следва да му се заплаща възнаграждение за услугата.

Не е вярно твърдението на ищеца, че получателят е отказал да разтовари физически стоката. Тъй като превозвачът носи цялата отговорност за товара - от момента на натоварването му, до момента на разтоварването му, получателят е отказал да влезе в камиона на превозвача и да размества стоки, които са били за друг адрес, стоки, натоварени технически пред тези, които трябва да се разтоварят. Получателят няма как да пренарежда друг товар, в камиона на превозвача, тъй като е това би внесъл съмнение за повредата му, липсата му или някакво друго негативно влияние върху стоката от трето за превоза лице /тъй като получателят на първия адрес, не е страна по превоза на другата стока-за втория адрес, следователно се явява трето лице/. Това противоречи на принципите на ЧМР Конвенцията, на застрахователните полици, покриващи риска „Отговорност на превозвача“, както и на цялата търговска практика по разтоварване на стоката.

Видно от приложената от ищеца кореспонденция, шофьорът на товарния автомобил е бил помолен да избути 80бр. ролки, тежащи по 0.5кг. всяка, тъй като са били зад палетите, най-отзад в ремаркетото, а за сигурността на останалия товар, на служителите на получателя е забранено, съгласно вътрешни им правила за работа, да влизат в ремаркетото на превозвача. Ако тези служители влязат в ремаркетото и после се окаже, че останалата стока е повредена, негодна или липсваща, това дава основание превозвачът да прехвърли отговорност върху получателя. Става въпрос не за физическо разтоварване на кашони, палети, контейнери или други обемисти товари, а за 80бр. малки по обем и тежест ролки, които водачът на товарния автомобил е трябвало само да търколи до вратата на ремаркетото, за да могат служителите на получателя, без достъп до останалата стока, да ги разтоварят от ремаркетото до склада. Разтоварването на товара е дейност по преместването на стоката от ремаркетото, респ. камиона до склада или друго помещение на получателя. Това е задължението на получателя, което не е било обезпечено от превозвача, а дори възпрепятствано от него. След изпращане на служител на товародателя- Кронишпан България, на мястото на разтоварването, е цел да съдейства за получаването на стоката от получателя, като извърши „избутването“ на въпросните 80бр. ролки от задната част на камиона до вратата му, водачът на превозното

средство се заключва в кабината си и не осигурява достъп до вътрешността на ремаркетото. Превозвачът не изпълнява дадените му от изпращача указания да съдейства за разтоварването на стоката, като я предаде на получателя. След поредния неуспешен опит за компромисно придвижване на стоката, за да може същата да се разтовари от служителите на „Практикер“ Гърция, изпращачът дава нови указания на превозвача да върне стоката на адреса, на който е натоварена, за да може да ангажират друг превозвач, който да реализира превоза и. Ищецът не е изпълнил основното си задължение по договор за превоз, а именно да достави стоката и да я предаде на получателя, следователно той е неизправна страна и исковите му са недоказани.

Изцяло неоснователно е искането на ищеца за заплащане на неустойка в размер на 400лв. по чл. 14.3 от Договора-заявка, за престой на камиона при разтоварване. Такава неустойка не се дължи от ответника, тъй като престоят на камиона на ищеца е изцяло по негова вина, разтоварването не се е осъществило изцяло по негова вина, следователно не може да се претендира неустойка за престой в този случай. Отделно от горното видно от кореспонденцията между страните, приложена към исковата молба на ищеца, товарният автомобил на превозвачът е бил на разтоварния адрес на 01.06.2022г. в 11:30ч. и след многократните му откази да съдейства за получаване на стоката от получателя, на 03.06.2022г. в 16:30ч. превозвачът получава указания да върне стоката на адреса на натоварването и, с което престоят му се прекратява. Съгласно цитираната точка от договора, а именно т.14.3, ответникът „ДАМИКРА“ ЕООД дължи неустойка при престой на камиона над 48 часа, в размер на 100лв. за започнати 24 часа. Следователно от 11:30ч. на 01.06.2022г. до 11:30ч. на 03.06.2022г. не се дължи неустойка тъй като попада в гратисния период от първите 48 часа.

Неоснователни и претендираните разходи за командировка на водача на превозното средство. На първо място като акцесорен иск, неоснователността на основният иск / по чл.367 от ТЗ- за заплащане на възнаграждение по договор за превоз/, влече и неговата неоснователност, както и тази на останалите акцесорни икове /допълнителни разноски-паркинг, такса паркинг, за неустойка по договора- заявка, за мораторна лихва, разходи по връщане на камиона към България/. На следващо място тук отново не може да се претендират разходи за командировка на шофьора, тъй като същият е бил допълнително ангажиран изцяло по вина на превозвача, следователно тези разходи си остават за негова сметка. Ако беше изпълнил указанията за изпращача и бе съдействал за разтоварване на товара, нямаше да се стига до извършването на тези разходи. Отделно от горното се претендират 4 дни командировъчни, които не отговарят на фактите по делото. Шофьорът е бил на територията на Република Гърция от 01.06.2022г. до 03.06.2022г., което са 2/два/ дни.

Редовно призован в открито заседание, ответникът се представлява от адв. А. С. от АК-Търговище, която моли исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни и да им бъдат присъдени разноските по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Между „КРОНОШПАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – гр. Бургас, в качеството му на товародател, от една страна, и ответникът по настоящото дело „ДАМИКРА“ ЕООД – гр. Търговище, в качеството му на превозвач, от друга страна, има сключен на 20.10.2021г. Рамков договор за превоз на товари. Изрично регламентирано е в чл.5.1. от Рамковия договор е, че товародателят се задължава да натовари товара на превозното средство, с което ще се извърши превоза. Задълженията на превозвача по силата на чл.9.1. и чл.9.2. са: да уведоми получателя на товара за пристигането на стоката в пункта по местоназначението; да предаде товара на получателя в срок и във вид, в който го е приел от товародателя. Съгласно чл.17.2. от този договор, в случай, че превозвачът не извършва превоза със свои средства, а в качеството си на спедитор организира превоза на стоката посредством сключване на договори с превозвачи, договорите между страните не обвързват товародателя, като превозвачът носи пълна отговорност в случай на изгубване, погиване и повреждане на превозвания товар. На основание чл.18 от същия договор в случай, че получателят на товара не може да бъде открит на посочения адрес или откаже приемането на товара, превозвачът е длъжен да уведоми незабавно товародателя и да пази товара докато получи последващи инструкции от товародателя.

В съответствие с чл.17.2. от визирания по-горе сключен на 20.10.2021г. Рамков договор за превоз на товари, ответникът по настоящото дело „ДАМИКРА“ ЕООД – гр. Търговище, в качеството му на спедитор, сключил Договор-заявка за транспорт № 17975/30.05.2022г. с ищеца по настоящото дело „ИБТ“ ЕООД – гр. Симитли, в качеството му на превозвач, като му възложил извършването на международен автомобилен транспорт на товар, със следните параметри: Дата и час на товарене: 30.05.2022г.; съответно от товарен адрес: Кроношпан България ЕООД, Индустриална зона Верила, BG-2121 София, 2129, Равно поле, на товар с тегло 24000 кг., безопасен комплектен товар, който е следвало да бъде превозен до два разтоварни адреса /първия в Солун, втория в Атина/: Адрес на разтоварване 1. - PRAKTIKER. MARINOU ANTYPА STR., тел: *****, 57134, THESSALONIKI, Гърция, и Адрес на разтоварване 2. - PRAKTIKER-METAMORFOSI-ATHEN, TAOIOU 14, GSM: *****, Атина Гърция; със срок на доставка: 31.05.2022г. и 01.06.2022г.

По-късно страните по договор-заявка за транспорт са се договорили за включването на още един адрес в Атина, който е на 20 км. от първия и спедиторът изпратил на 31.05.2022г. по имейл корегирана заявка /л.49/. Няма спор, че третият адрес по заявката е Адрес на разтоварване 3 - платформа ММ Аспропиргос 19300, Aspropyrgos Гърция.

Не е изрично уточнено за кой адрес на разтоварване - кой е срокът за доставка. Крайният договорен срок за доставка е 01.06.2022г.

От приложените товарителници, в графа 3. – Товарене на стоките-място, държава, дата /л. 22-30/ се установи, че всъщност товаренето на стоките е на дата 31.05.2022г., а на 30.05.2022г., както е записано в договор-заявка за транспорт.

Задълженията на превозвача „ИБТ“ ЕООД, описани в процесния Договор-заявка за транспорт № 17975/30.05.2022г. са най-общо: 13.4. да представи на спедитора валидна

застраховка „Отговорност на превозвача“; да паркира автомобила само на охраняеми паркинги и да не оставя превозното средство без надзор; 13.6. – по време на приемането на товара: да следи за правилното нареждане и укрепване на товара, което да предотврати разместването му; да провери точността на данните в товарителницата впише в случай на несъответствие забележка в товарителницата; да провери видимото състояние на превозваната стока и нейната опаковка и впише забележка в случай на нарушена или недостатъчна опаковка; да нанесе забележките си в товарителницата при невъзможност да брой, в случай, че няма достъп до товарното помещение или не се спазват неговите указания по време на товарене; да подпише и подпечата всички екземпляри на товарителницата; 13.7.-по време на транспорта: да дава ежедневно информация за движението на автомобила, като за всеки ден неизпълнение дължи неустойка от 100 лв.; да спазва последващи нареждания и указания от страна на спедитора „ДАМИКРА“ ЕООД; в случай, че представител на митническа администрация разпломбира превозното средство и из земе част от товара, превозвачът е длъжен да следи за това иззетото количество да бъде вписано в товарителницата и пр. Никъде в договора-заявка за транспорт няма клауза, регламентираща задължение на превозвача за физическото разтоварване на стоката при доставяне на товара на адрес, напр. – шофьорът да разтовари стоката. Няма никакви други писмени или гласни доказателства, че към момента на сключване на договора-заявка страните да са постигнали устно договорка за това – превозвачът да разтовари стоката. В чл.14.1. е посочено, че всички транспорти са подчинени на и се извършват в съответствие с Конвенцията за договора за международен превоз на стоки по шосе /CMR/, актуално издание. По силата на чл.14.2. превозвачът е отговорен за цялостната или частична липса и/или повреда на товара от момента на приемането му до момента на доставянето му. Съгласно чл.14.5. превозвачът гарантира спазването на всички трудово-правни и социално-правни разпоредби, свързани неговата дейност, в т.ч. и законови разпоредби на други държави, на чиято територия заявката за превоз се изпълнява, когато законите на тази чужда страна могат пряко или косвено да бъдат приложими във връзка с изпълнението на заявката за превоз и тук се имат предвид не само разпоредбите на минималната работна заплата. За всяко нарушение на задълженията му по т.14.5. превозвачът дължи неустойка в размер на 5000 евро.

Заявката се счита приета и горепосочените условия и задължения се считат за договорени със съобщаване на регистрационните номера на транспортното средство.

Със заповед за командировка в чужбина № 31/30.05.2022г. на управителя на „ИБТ“ ЕООД е командирован за срок от 30.05.2022г. до 04.06.2022г. Г. Д. К. – шофьор на товарен автомобил /международни превози/.

Няма спор, че превозвачът "ИБТ" ЕООД е приел изпълнението на транспортната услуга и е превозил стоката до договорения първи разтоварен адрес на 01.06.2022г. От разменената между страните кореспонденция /от л. 42 към л.31/ е видно, че на 01.06.2022 г. превозвачът е уведомил спедитора за пристигането си на разтоварен адрес на 01.06.2022 год. в 11:30 ч. и за проблем във връзка с разтоварването на стоката на същия адрес, доколкото получателят /“Практикер“ - Гърция/ на стоката е отказал да извърши физическото

й разтоварване /л.42/. Превозвачът е насочен от страна на спедитора към директна връзка с товародателя на стоката - „Кроношпан България“ ЕООД, от където го молят камионът да отиде на паркинг, докато се разреши казуса с „Практикер“ сутринта на следващия ден за разтоварването /л.41/. На следващия ден -02.06.2022г. сутринта в 09.09 ч. има питане от страна на спедитора „ДАМИКРА“ ЕООД към представителя на товародателя „КРОНОШПАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД дали има развитие по казуса от вчера и как ще процедират в този ден /л.41/. Тогава – на 02.06.2022 год. в 9.15 ч. /л.40/ , превозвачът е насочен от товародателя с копие до спедитора да посети разтоварен адрес на „Практикер“ в Солун, като вече е помолен шофьорът - водачът на тежкотоварния автомобил да извърши сам разтоварването на стоката, а именно: от „Практикер“ ще му дадат кош и той да им „нахвърли“ 80 бр. ролки – всяка с тегло 0.5 кг.; да ги подаде до коша, защото „Практикер“ Солун имат вътрешни правила, които забраняват техен служител да влиза в ремарке. В отговор от същата дата – 02.06.2022г. /л.39/, превозвачът подробно и аргументирано е отказал негов служител да извършва разтоварването на стоката, защото съгласно вътрешните правила на работодателя шофьорите нямат право да извършват товаро-разтоварни дейности; нито по трудов договор, нито по длъжностна характеристика нямат такава – товаро-разтоварна дейност; не е в неговата компетентност-на шофьора и работодателят не може да го кара да извършва тази дейност. Отказът да се извърши разтоварване на стока от шофьора е начин да се защити превозвача, както и стоката на товародателя. При това положение, превозвачът "ИБТ" ЕООД е настоял за намирането на друго разрешение за разтоварване на стоката, като е уведомил възложителя на транспортна услуга, че за всеки ден престой, не по вина на превозвача, се дължи обезщетение на последния, както и в случай на решение - стоката да бъде върната обратно до първоначалния адрес, от който е била натоварена, също ще следва да му се заплатят разходите за това. Превозвачът е отбелязал, че при поемане на заявка никой не е уточнявал специфичността на разтоварването. По-късно, на 02.06.2022г. след като са изтекли 24 часа от пристигане на камиона на адрес за разтоварване превозвачът отново е искал информация какво следва, за да приключи казуса. Тогава – 02.06.2022г. /л.38-39/ товародателят признава, че специфичността на разтоварването не е уточнявана, защото никога не е имало тема до този момент, „Кроношпан България“ ЕООД ежеседмично осъществява доставки до веригите „Практикер“ в Гърция. Не става ясно обаче от този имейл при тези ежеседмични доставки до момента кой е извършвал физическото разтоварване на стоката при пристигането на адреса за разтоварване. Товародателят давайки позволение на превозвача да оперира със стоката, моли шофьорът да „избута или нахвърли“ въпросния брой ролки или общо 40 кг. Товародателят предупредил превозвача, че отказвайки съдействие по темата ще счита, че отговорността за забавяне на разтоварването е и негова. В друг имейл по-късно /л. 37-38/ товародателят моли превозвача, както колегите т.е. негови служители, които извършават товарене, са помогнали на шофьора да сложи коланите, така и той да съдейства и да „избута“ 40 кг от автомобила. От разменената кореспонденция на 02.06.2022г. между спедитора и превозвача /л.36-37/ е видно, че всъщност спедиторът е наясно, че превозвачът няма задължение за физическо разтоварване на стоката от шофьора, поради което и е

предлагал парично обезщетение. Тъй като и на 02.06.2022г. не е било организирано разтоварване на стоката, камионът отново е бил насочен от спедитора към платен и охраняван паркинг до ново изясняване на ситуацията, като от „Дамикра“ ЕООД са дали указания на 03.06.2022 год. камионът отново да посети разтоварния адрес около 14:30 ч. за разтоварване на стоката, което превозвачът е изпълнил, видно от имейл от "ИБТ" ЕООД с информация, че на 03.06.2022 год. в 14:21 ч. камионът вече е бил на адреса /л.33/. Имало е вариант от страна на товародателя „Кроношпан България“ търговският представител да отиде в „Практикер“-Солун, за да разтовари ролките. Тъй като на същата дата - 03.06.2022 год., стоката отново не е била разтоварена, нито от страна на получателя й – „Практикер“-Солун, нито от изпращача /товародателя/, нито от страна на спедитора - „Дамикра" ЕООД, то последният е дал указания на превозвача-„ИБТ" ЕООД да върне стоката до първоначалния натоварен адрес в Равно поле до 06.06.2022 год. /л.32/, което видно от приложените международни товарителници е изпълнено от превозвача, доколкото на 06.06.2022 год. /понеделник/ товарителницата е подпечатана като доказателство за приемане на стоката.

На същата дата-06.06.2022г. от превозвача „ИБТ“ ЕООД са издадени 2 бр. фактури /л.20-21/, както следва: 1. Фактура № 0000004645/06.06.2022 год. с основание „Транспортна услуга България-Гърция-България по Заявка № 17975/30.05.2022; Допълнителни разноски - паркинг, такса паркинг, командировки, Автомобил *****“ на стойност 2937,40 лева с включен ДДС, от които 1852,20 лева без включен ДДС за транспортна услуга България-Гърция-България по Заявка № 17975/30.05.2022 г., 145,80 лева без включен ДДС за допълнителните разноски по отиване и връщане до паркинг, 19,55 без включен ДДС - такса за платен паркинг и 430,28 лева - 4 дни командировъчни на водача на транспортната композиция и 2. Фактура № 0000004649/08.06.2022 год. с основание „Неустойка по Заявка № 17975/30.05.2022, Автомобил *****“ на стойност 400 лева, която е издадена на основание чл. 14.3 от Заявката договор и неустойката изрично е предявена на "Дамикра" ЕООД. И двете фактури подробно описват и индивидуализират основанията за тяхното издаване и са с получател ответното дружество.

Няма спор, че спедиторът по договор-заявка - "Дамикра" ЕООД е получил фактурите на 13.06.2022г. , а това се доказва и от приложената обратна разписка на 13.06.2022г. /л.47/. Няма спор, че сумите по тези фактури не са платени. След получаването им ответникът "Дамикра" ЕООД е изпратил на 14.06.2022г. уведомление до ищеца, в което оспорва искането за заплащане на сумите по фактурите с мотива, че превозвачът сам не е изпълнил договора и кани превозвача „ИБТ“ ЕООД в 5-дневен срок от получаването му да му заплати сумата от 4176 лв. като обезщетение за неизпълнен договор. От своя страна ищецът „ИБТ“ ЕООД изпратил на ответника писмен отговор на уведомление, в което сочи, че с оглед точното и навременно изпълнение на задълженията по въпросния договор-заявка той се е освободил от задължението си и следва да му бъдат заплатени уговорената за услугата сума -навло, както и допълнително възникналите разходи и съответно отхвърля като неоснователно искането на "Дамикра" ЕООД за заплащане на обезщетение.

Това е фактическата обстановка, която изцяло се установява от писмените доказателства, представени от двете страни по делото, доколкото в настоящата инстанция не са представяни гласни доказателства или снимков материал.

От писменото заключение по съдебна-счетоводна експертиза ведно с приложения /л.127-147/ и допълнително дадените разяснения от вещото лице Е. В. в открито заседание на 15.03.2023г. се установи безспорно следното: 1.Съгласно Справка декларация с вх. №01003212268/14.07.2022г.за данъчен период м.06.2022г. и Дневник на продажбите за м.06.2022г., водени от ищеца, се установява, че фактура №0000004645/06.06.2022г. е включена в дневник на продажбите под №10 с контрагент „Дамикра“ ЕООД - услуга с обща стойност на доставките 2937.40лв. данъчна основа 2447.83лв.и начислено ДДС 489.57лв.; 2. В счетоводството на „ИБТ“ ЕООД се съхраняват договор-заявка за транспорт №17975/30.05.2022г.; 3. От фактура № 4645/06.06.2022г. се установява, че в същата е отразено такса паркинг - 19.55лв.без ДДС, а с ДДС 23.46лв.; 4. От осчетоводена фактура №4645/06.06.2022г.се установява, че в същата е отразено допълнителни разноски паркинг 145.80лв.без ДДС, а с ДДС е 174.96лв. При проверката се представиха подробни отчети за автомобила за всеки един ден за периода от 01.06.2022г.-06.06.2022г./същите са приложени към писменото заключение по ССЕ/. Средната пазарна цена към месец юни 2022г.на дизел е 3.28лв.От ищеца се представи касов бон от дата 31.05.2022г.за заредени общо гориво 574.07литра дизел х 3.08лв. с обща стойност 1768.14лв./хиляда седемстотин шестдесет и осем 0.14/лева. От разтоварния адрес Практикер до паркинга по обяснение на ищеца са 27 км и обратно общо 54 км по 2,70 лева. са общо 145.80 лева.; 5. При проверката на вещото лице е представена Заповед за командировка в чужбина № 31/30.05.2022г., от която се установява, че служителят Г. Д. К. е бил командирован за периода от 30.05.2022г.-04.06.2022г., като са определени дневни пари за 5 дни по 55.00евро на ден, общо 275.00евро. Представена е и счетоводна справка на сметка 611- общо разходи-командировки, от която се установява, че има осчетоводяване на сумата от 537.85лв, изплатена от касата на дружеството на Г. Д. К. на 30.05.2022г. За 4 дни командировъчните пари са в размер на 430.28лв.; 6. При проверката на вещото лице от ищеца е представена счетоводна справка по партида на „Дамикра“ЕООД на сметка 411-вземания от клиенти, от която се установява, че фактура №0000004649/08.06.2022г. е осчетоводена по сметки 703- приходи от продажби за сумата от 400.00лв. Обща стойност по фактурата е 400.00лв.; 7. Размерът на законната лихва по т.3. върху главница 23.46 лв. за периода от 19.06.2022 до 22.08.2022 е 0.43 лв.; Размерът на законната лихва по т.4 върху главница 174.96 лв. за периода от 19.06.2022 до 22.08.2022г. е 3.16 лв.; Размерът на законната лихва по т.5 върху главница 516.33 лв. за периода от 19.06.2022 до 22.08.2022г. е 9.32 лв. лихва; Размерът на законната лихва върху уговореното навло в договор, като е описана сумата от 2250.00лв., но експертизата е изчислила законна лихва върху сумата от 2222.64лв. с ДДС, която сума е действително посочена, фактурирана във фактура № 4645/06.06.2022г. - 1852.20лв. без ДДС, с основание Транспортна услуга България-Гърция-България, Заявка № 17975/30.05.22г., като размера на законната лихва върху установена главница от 2222.64 лв. за периода от 19.06.2022г.до 22.08.2022г. е 40.13лв.; Общо размерът на законната лихва върху установените главници по т.3,4 и 5, за

периода /19.06.2022г. до 22.08.2022г./ е53.04лв. В о.з. вещото лице Е. В. посочи, че претендираната от ищеца мораторна лихва е в размер на общо 60.26 лв., докато изчислената от ССЕ е в размер на общо 53.04 лв., като разликата /7.22 лв./ се дължи на това, че вещото лице не е изчислявало мораторна лихва върху неустойката от 400 лв., но и не е имало такава поставена задача. Но въпросите, на които е следвало да отговори ССЕ са зададени от ищеца в писмен вид /л.108-109/ и там също не фигурира лихва върху неустойка. Действително, при пресмятане в електронен калкулатор /www.calculator.bg/ законната лихва върху неустойката от 400 лв. за периода от 19.06.2022г. до 22.08.2022г. е в размер на 7.22 лв.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Страните са в облигационни отношения, възникнали от договор за международен автомобилен превоз на стоки.

В задължителната си практика ВКС приема, че договорът за международен автомобилен превоз е неформален консенсуален договор и за неговото сключване е достатъчно наличието на съвпадение на насрещните волеизявления на съконтрахентите (така в решение № 135/05.10.2011 г. по т. дело № 1103/2010 г. на ВКС, ТК, II т.о.). В случая се установи безспорно сключен в писмена форма договор-заявка № 17975/30.05.2022г. между ищеца „ИБТ“ЕООД, в качеството на превозвач, и ответника – „ДАМИКРА“ ЕООД, в качеството на спедитор. Със сключването на договора за страните са възникнали насрещни права и задължения, като основното задължение на ответника като спедитор, е да заплати уговорената превозна цена в 10-дневен срок след разтоварване на стоката, а за превозвача, най-важните са - да извърши превоза на стоката в определения срок, да я предаде на получателя на адреса за разтоварване и да заплати обезщетение за причинените вреди по време на превоза, в случай, че има такива.

Предявените иски от превозвача против спедитора са с правно основание чл.367 и сл. ТЗ и чл.49 и сл. от ЗАвт.П във вр. чл.79 ал.1 ЗЗД и вр. чл.92 ЗЗД и чл.294 ал.1 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД. Доколкото по делото е установено, че извършеният превоз е международен /мястото на приемане на стока за превоз и мястото на доставянето и се намират в две различни държави - България и Гърция/, то за него са приложими и разпоредбите на Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) /Ратифицирана с Указ № 1143 от 29.07.1977 г. на Държавния съвет на Народна република България – ДВ, бр. 61 от 5.08.1977 г., в сила за Народна република България от 18.01.1978 г./ Разпоредбите на Конвенцията CMR не дерогират нормите на вътрешното право съдържащи се в специалните Закон за автомобилния превоз и Търговския закон, които уреждат по аналогичен начин превозния договор.

По силата на чл.4 от Конвенцията CMR и аналогично чл.50 от ЗАвт.П, договорът за превоз се установява с товарителница, но липсата, нередовността или загубата на товарителницата не засягат нито съществуването, нито действието на договора за превоз.

Съгласно чл. 367 от ТЗ, с договора за превоз превозвачът се задължава срещу

възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар. Основните нормативно определени задължения на превозвача са уредени в чл.368 ал.1 от ТЗ. Съгласно визираната разпоредба, превозвачът е длъжен: 1.да извърши превоза в определения срок; 2.да пази товара от приемането до предаването му; 3. да уведоми получателя за пристигането на товара и 4.да му го предаде в местоназначението. При липса на изрична уговорка за предаване на товара се прилага диспозитивната разпоредба, уредена в чл. 57 ЗАвт.П, а именно: Натоварването и разтоварването се извършват от изпращача, получателя или спедитора, освен ако е уговорено друго. Превозвачът изобщо не фигурира в тази законова разпоредба.

За разлика от другите договори при определянето на страните по договора за превоз на товари съществува съществена особеност. В момента на сключването на договора за превоз на товари страни по него са изпращачът/товародателят/ и превозвачът. Но права и задължения към превозвача има и получателят. Неговото име фигурира в превозните документи, в товарителницата. Той участва в определена фаза от развитието на превозното правоотношение и извършва определени действия по изпълнението на договора за превоз. Приемането на товара от получателя има сложен състав. То включва в себе си две задължения на получателя: 1. да освободи товара и 2. да разтовари товара. При освобождаването на товара получателят получава товарителницата или други документи и придобива право да проверява състоянието на товара. Ако се установят липси и повреди съставят се протоколи по съответен образец. След освобождаването на товара получателят следва в определен срок да извърши разтоварването сам или чрез съответна специализирана служба за тази дейност. Ако получателят не разтовари товара в определените срокове, той дължи денгуба, чийто размер е установен в съответните тарифи. Предаването на товара от превозвача на получателя се оформя с писмени документи.

Превозвачът по процесния договор е изпълнил своите задължения по чл.368 ал.1 от ТЗ, а именно: 1.извършил превоза до първия адрес на разтоварване в Гърция в определения срок, доколкото крайният срок по договора между спедитор и превозвач е 01.06.2022г., а е натоварен от товародателя на 31.05.2022г. при положение, че това е началният срок за доставка /не е натоварен на 30.05.2022г./; 2.опазил е товара от приемането до предаването; 3.уведомил получателя, както и спедитора за пристигането на товара на адреса за разтоварване и е бил готов за предаване на товара на местоназначението му със съответните документи. По отношение на последните две посочени задължения по делото няма никакви данни и дори твърдения, че не са изпълнени.

Възражението на ответника, че по вина на превозвача стоката е доставена на 01.06.2022г. т.е. има забава „с цял ден закъснение“, е неоснователно. В конкретния казус превозвачът се освобождава от отговорност за забава при доставянето по чл.17.1 предлож.4-то от Конвенцията CMR. Съгласно визираната разпоредба, превозвачът е отговорен за цялостната или частичната липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ. По силата на чл.19 от Конвенцията CMR счита се, че има забава при доставянето, когато стоката не е била

доставена в уговорения срок, или ако срок не е бил уговорен, когато действителното времетраене на превоза надвишава времето, за което превозът би бил извършен нормално с оглед на обстоятелствата, и по-специално в случаите на частично натоварване, ако времето за набиране на цял товар при нормални условия е надхвърлено. Съгласно чл.17.2 от Конвенцията CMR , превозвачът се освобождава от тази отговорност по чл.17.1., когато липсата, повредата или забавата се дължат на грешки на правоимащия, на нареждане на последния, което не е резултат на грешка на превозвача, на присъщ недостатък на стоката или на обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне, и последиците, които не е могъл да преодолее. В чл.18.1 от същата конвенция е уредено изрично, че доказването, че забавата е причинена от един от фактите, предвидени в чл. 17, параграф 2, е в тежест на превозвача. В случая, от писмените доказателства несъмнено се доказва, че макар и подписания договор-заявка за транспорт да е от 30.05.2022г. и фиксираната в него дата на товарене да е 30.05.2022г., заявката е коригирана от 31.05.2022г. като е добавен още един адрес /л.49/ и реално товаренето на стоката е извършено на 31.05.2022г.-по всички приложени товарителници /л.22-30/. Така че, ненавременното доставяне на стоката се дължи на виновно поведение на спедитора, тъй като превозвачът е бил забавен поради независещи от него обстоятелства и грешки на спедитора, като е натоварен на 31.05.2022г., а тогава вече тече първия ден за изпълнение на договора. Отделно от това в самия договор-заявка не са прецизно посочени за кой адрес на разтоварване /общо 3 бр./ кой срок се отнася и може да се предполага, че на първия адрес за разтоварване - в Солун съответства първия срок за доставка - 31.05.2022г. В този случай след края на 31.05.2022г. до 11.30 ч. на 01.06.2022г. когато камионът е на адреса за разтоварване реално са изминали няколко часа, считано от началото на работното време на получателя „Практикер“, поради което и дори и да има забава в доставката тя е незначителна.

Основният и най-съществен въпрос от правна страна по делото е: след като вече е превозил товара и е готов да го предаде в местоназначението, задължение ли е на превозвача да извърши фактически, физически разтоварването, след като няма изрична клауза в договора-заявка, няма никаква устна уговорка за това между страните /спедитор и превозвач/, както към момента на сключване на договора за превоз, така и към момента на изпълнението му.

След като товарът е пристигнал на територията на Гърция и се е намирал на адреса на разтоварване на 01.06.2022г. , превозвачът уведомил спедитора, който го свързал с товародателя, е разменена кореспонденция в периода от 01.06.2022г. до 03.06.2022г., касаеща разтоварването на стоката. Изискването, съдържащо се в имейлите стоката да бъде разтоварена от шофьора на автомобила, не е включено като клауза в договор-заявка за транспорт, но то не е станало част от договора и с кореспонденцията в периода от 01. до 03.06.2022г. Към този момент на посочената дата на доставка и на посочения адрес, превозвачът е доставил товара и е бил готов за разтоварване. С това договорът за превоз е изпълнен по смисъла на чл. 368, ал. 1 ТЗ. Отправянето на изявлението, с което се въвежда ново условие за страните във връзка с изпълнението на договора може да се разглежда

евентуално на плоскостта на новирание на задължението. Новацията обаче представлява сама по себе си сделка, тъй като е налице размяна на двустранни волеизявления между страните, с които те постигат съгласие да променят някои от елементите на договора. За да има новирание на задълженията е необходимо да има намерение и у двете страни за подобно подновяване, така изразеното намерение да конкретизира кои точно елементи от договора ще се променят, техните волеизявления да са разменени, да са достигнали до другата страна и да са приети. Изискването за постигнато съгласие е задължително, съгласно чл. 107 ЗЗД.

В конкретния случай обаче не може да се приеме, че е постигнато съгласие по отношение на искането на спедитора за разтоварване на товара от превозвача чрез шофьора на автомобила. Напротив, видно от отговора по имейл от страна на ищеца може да се направи извод, че той категорично и аргументирано не е съгласен с предложението на спедитора/изпращача на стоката за физическото разтоварване от шофьора на автомобила. В тази връзка превозвачът е искал указания и е изпълнявал нарежданията за оттегляне на камиона на охраняем паркинг и за връщане на следващия ден отново на адреса на разтоварване на „Практикер“-Солун. В този смисъл, дори и да се твърди, че са разменени волеизявления, с които е направен опит да се изменят първоначалните уговорки относно доставянето на товара в град Солун, тези волеизявления не са приети от превозвача. Това води до извода, че и по пътя на евентуално новирание на задълженията изискването за разтоварване на товара от шофьора на автомобила на адреса за разтоварване не е станало част от договора за превоз. С редовното пристигане на товара в срок, а ако е със забава, както се установи тя е по вина на спедитора, и на посочения адрес, в полза на превозвача е възникнало правото да иска приемане на изпълнението по договора. За това е било необходимо оказването на съдействие от страна на ответника – спедитор или от страна на прекия получател на стоката. Вместо това превозвачът е трябвало да държи камиона на охраняем паркинг, да се връща на адрес за разтоварване и след това отново да отиде на паркинг, пак да се връща на адрес за разтоварване и едва след нареждане от спедитора по имейл от 03.06.2022г. е върнал стоката на 06.06.2022г. /понеделник/ на разтоварен адрес в с. Равно поле в България, откъдето и е тръгнал. С готовността на длъжника по договора – в случая превозвача да изпълни уговореното и с неприемането на стоката в уговорения срок ответникът се е поставил в положението на забава на кредитора по смисъла на чл. 95 ЗЗД. Доколкото самият кредитор се е забавил в приемането на изпълнението, от това не могат да се извличат аргументи, с които да се обосновава, че превозвачът не е изпълнил договора.

С оглед изпълнението на договорните задължения, претенциите на превозвача за заплащане на навлото-възнаграждение за превоза, транспортната услуга, както и на допълнителните разходи за паркинг в смисъл гориво за транспорта от адреса за разтоварване до паркинга и обратно няколкократно; за такса за паркинг и за командировъчни пари за водача на транспортната композиция, както и за мораторната лихва, се явяват доказани по основание и по размер, за който се има предвид и заключението на ССЕ. По отношение на неустойката в размер на 400 лв. по чл.14.3 от договора-заявка за транспорт, претенцията е основателна също в пълен размер. Съгласно посочената клауза, при престой на камион над 48 часа за обмитяване/товарене/разтоварване спедиторът „Дамикра“ ЕООД дължи неустойка

в размер на 100 лв. за започнати 24 часа, ако в 5-дневен срок от деня на закъснялото събитие превозвачът предяви искане. По делото е установено, че реално 48 часа за товарене/разтоварване са изминали от 31.05.2022г. до 02.06.2022г.вкл.; дължи се неустойка за периода започнал от 02.06.2022г. до 06.06.2022г., което се равнява на четири денонощия; превозвачът е предявил искане по имейл към спедитора на 03.06.2022г. /л.31/; издал е фактура на 08.06.2022г.

С оглед изхода на спора и на осн. чл.78 ал.1 ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца направени по делото разноски в размер на общо 2132 лв., от които: 217.50 лв. – държавна такса за образуване на гр.дело; 1020 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение по гр.дело; 300 лв. – депозит за възнаграждение на вещо лице по назначена ССЕ по гр.д.; 40 лв. – държавна такса за обезпечение на бъдещ иск по Ч.гр.д. № 1732/2022г. на РС-Благоевград; 74.50 лв. – държавна такса в обезпечителното производство по изп.д. № 1137/2022г. на ЧСИ А. З.; 480 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение в обезпечителното производство. Съгласно т.5 от ТР № 6/202 от 06.11.2013г. по тълк.дело № 6/2012г. на СОТК на ВКС, направените от страните в обезпечителното производство разноски се присъждат с окончателното съдебно решение по съществото на спора, с оглед крайния му изход.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДАМИКРА“ ЕООД, ЕИК 203909486, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище-7700, ул. „Република“ № 9, представлявано от управител – Р. Д. К., чрез пълномощник – адв. А. М. С. от АК-Търговище, съдебен адрес: г. Търговище, ул. „Б. М.“ № **, ет. *, офис *, ДА ЗАПЛАТИ на „ИБТ“ ЕООД, ЕИК 101783116, със седалище и адрес на управление: гр. Симитли-2730, общ. Симитли, обл. Благоевград, представлявано от управител – И. Б. Т., чрез пълномощник - адв. К. И. А. от АК-Х., съдебен адрес: гр. София, с. К., ул. „Ц. Б. Т.“ №**9, сумите, както следва: сумата от **2937. 40 лв. - главница** по Фактура № 0000004645/06.06.2022 год. с ДДС, представляваща стойността на превоз по договор-заявка за транспорт № 17975/30.05.2022; и стойността на допълнителни разноски - паркинг, такса паркинг, командировки, Автомобил *****"; сумата от **400 лв. - главница** по Фактура № 0000004649/08.06.2022 год., представляваща неустойка по договор-заявка за транспорт № 17975/30.05.2022, за автомобил *****", начислена на основание чл. 14.3 от посочения договор-заявка за транспорт; сумата **60.26 лв. - мораторна лихва върху главниците**, начислена от деня на изискуемост на главниците - 19.06.2022 год. до датата на предявяване на настоящата искова молба - 22.08.2022г., **ведно със законната лихва** върху главницата до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото **разноски в размер на общо 2132 лв.**, на осн. чл.78 ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____